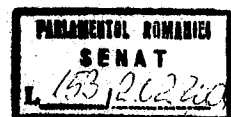
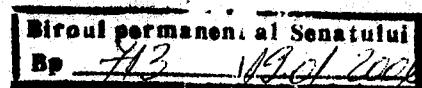

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru prevenirea violenței asupra copilului minor*, inițiată de domnul senator Aurel Gabriel Simionescu și de domnul Mihai Tudose aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD (Bp 713/2005).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă parlamentară se propune crearea unui instrument de prevenire a oricăror tipuri de abuzuri asupra copilului minor, prin programe de educare acordate familiei și prin monitorizare, identificare și intervenție de urgență pentru preîntâmpinarea unor eventuale abuzuri.

II. Propuneri și observații

A. Observații generale

1. Din textul inițiativei nu reiese ce anume constituie abuzuri față de minori și nici nu este detaliată violența asupra minorului, modul în care aceasta, mai ales în forma sa de "*violență emoțională*", poate fi dovedită.

De asemenea, din întreg cuprinsul inițiativei legislative nu reiese cu claritate cum anume se va realiza monitorizarea părinților și a "*viitorilor părinți*" și ce servicii sociale vor efectua acest demers.

De asemenea, pentru că propunerea instituie un proces de monitorizare, practic, a tuturor părinților, actuali și viitori, ceea ce presupune o organizare la nivel național, apreciem că propunerea legislativă este deficitară atât sub aspectul unor astfel de prevederi organizatorice (cine va îndeplini sarcinile

cuprinse, fiind știut că infrastructura existentă nu este suficientă pentru verificarea tuturor familiilor și monitorizarea lor periodică, întocmirea de studii relevante de natură să stabilească și să cuantifice parametrii enumerați în inițiativa legislativă), cât și sub aspectul efortului bugetar pe care îl presupune un astfel de demers.

Totodată, se operează cu noțiuni generale, de exemplu: "*mediu familial de risc major*", "*suferințe produse de abuzuri în copilărie*", "*stres economic*", "*pierderi situaționale*", care afectează previzibilitatea și accesibilitatea actului normativ, putând determina interpretări și abordări diferite.

2. Menționăm că potrivit Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, copilul are dreptul a fi protejat împotriva oricăror forme de violență, abuz, rele tratamente sau neglijență.

Astfel, în vederea protejării copilului împotriva oricăror forme de violență, inclusiv violență sexuală, vătămare sau forme de abuz fizic sau mental, de rele tratamente sau de exploatare, de abandon sau neglijență, orice persoană fizică sau juridică, precum și copilul au posibilitatea să sesizeze autoritățile abilitate de lege să ia măsurile corespunzătoare pentru a-l proteja.

Mai mult, prevenirea violenței asupra copilului minor precum și persoanele fizice sau juridice care trebuie să prevină acest fenomen sunt prevăzute în cadrul art. 89-97 din Legea nr. 272/2004.

Prin urmare, având în vedere faptul că prevenirea violenței asupra copilului este deja reglementată printr-o lege specială, considerăm că în momentul inițierii unui nou act normativ având același obiect se va crea un exces de reglementare.

B. Observații pe articole

1. La **art. 3** se face referire la întocmirea de registre speciale de evidență a "*viitorilor părinți*". Formularea este mult prea generală. În primul rând nu se poate stabili cu precizie decât pentru familiile în care femeia este deja însărcinată că membrii acestora vor deveni viitori părinți, pentru toate celelalte familii existând eventualitatea de a se încadra, la un moment dat, în categoria menționată de art. 3.

În al doilea rând, fără o precizare că această întocmire de registre vizează doar înscrierea în programe educaționale și având în vedere întreg conținutul legii, se induce, practic, prezumția că viitorii părinți sunt și predispuși făptuitori de acte de violență asupra copiilor lor, din moment ce sunt luați în evidența statului, ceea ce este de neacceptat. Această idee rezultă indirect și din conținutul **lit. a) a art. 3** unde se arată că lucrătorii serviciilor de asistență sociale culeg din teren date despre părinții unici sau aflați în relații de coabitare, divorțați sau cu conflicte maritale, ceea ce induce ideea că aceștia ar putea fi mai predispuși la

acte de violență asupra copiilor lor. Apreciem că textul, în această formă, este de neacceptat și necesită clarificări.

În al treilea rând, propunerea legislativă nu face nici o referire, în tot cuprinsul său, la ce fel de date se trec în evidențele autorităților, cum sunt acestea gestionate, etc, ceea ce poate fi de natură a permite și o încălcare a regimului protecției datelor personale și, având în vedere și tipul de aspecte avute în vedere de către lucrătorii serviciilor de asistență socială, posibile grave încălcări ale vieții private.

2. Lit. **b) a art. 3** încadrează, fără a prezenta însă criteriile exacte ale acestei distincții, mediul familial în cel cu risc 0 și cel cu risc major, fără a exista nici un alt tip intermediar. Așa cum am arătat, o astfel de prevedere neclară poate determina interpretări diferite și abuzive.

3. La lit. **c) a art. 3** se face referire la *suferințele produse de abuzuri în copilăria părinților* fără a se preciza cum se descoperă acestea, cine le ține evidența, cum și în ce condiții se solicită consimțământul celor vizați de a se opera cu astfel de informații care privesc viața lor privată, etc. În plus, la a doua liniuță a acestei litere se operează cu noțiunea de "*consum excesiv de alcool sau droguri*", noțiune care nu este riguroasă din punct de vedere juridic, consumul de droguri fiind unul și același, la fel de periculos, indiferent de forma sa. În sfârșit, tot la această literă sunt folosite și alte prevederi la fel de generale și periculoase prin modul în care ar putea fi interpretate și prin abuzurile pe care le permit, ca de ex. "*culegerea de date privind sănătatea precară a părinților*" sau "*cunoștințele sumare ale acestora despre dezvoltarea copilului*", ori "*aprecierea incorectă sau așteptările prea mari față de copil*".

4. La **art. 4 lit. b)** se face referire la obligațiile care revin părinților încadrați în categoria "*mediu familial de risc major*", fără că aceste obligații să fie detaliate decât sumar, deși sunt extrem de importante. În plus, nu se arată cum se poate reveni, ca urmare a programelor, la categoria de "*mediu familial de risc zero*".

Din cuprinsul **literelor c) și d)** rezultă că personalul medical este cel care face încadrarea în categoria de risc (cadrul medical de specialitate pentru gravide, medicul de familie pentru minorul până la 2 ani și pentru minor până la înscrierea într-o unitate de învățământ și personalul medical din unitatea de învățământ pentru perioada de școlarizare până la 16 ani) deși la lit. e) se arată că evaluarea încadrării în categoria de risc o face direcția de asistență socială și protecția copilului.

5. La **art. 5** se arată că programele de dezvoltare a abilităților parentale se desfășoară, de regulă, la unitatea școlară la care este înscris copilul. Articolul ar

fi trebuit să precizeze, totuși, unde se vor desfășura cursurile pentru viitorii părinți.

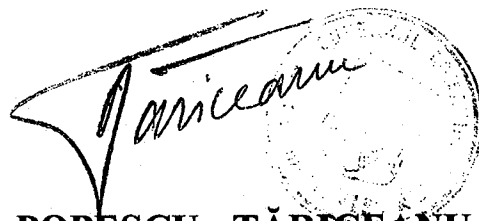
La **art. 5 lit. b)** este instituită sancțiunea efectuării de ore de muncă în folosul comunității, fără a se reglementa, însă, faptul pentru care se poate aplica această sancțiune. Trebuie precizată, de asemenea, natura faptei, cine o constată, cine decide aplicarea sancțiunii, potrivit cărei proceduri, cum se poate contesta aplicarea acestei sancțiuni, etc.

De asemenea, la lit. c) se face o referire la abaterile care, dacă vor continua, vor determina integrarea copiilor în programe speciale, neprecizându-se dacă abaterile sunt cele ale copiilor sau ale părinților.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului